

Μέρα χαράς σήμερα.

- Δε θα έχουμε Μπόμπολα, αλλά Μαρινάκη
- Θα φύγει ο Κοντομηνάς, αλλά θα μείνει ο Αλαφούζος
- Έξω ο Βαρδινογιάννης, αλλά μέσα ο Καλογρίτσας
- Θα χάσουμε τη Μενεγάκη στο Ε, αλλά θα επανέλθουν τα καλλιστεία του ANΤ1.

Δεν είναι και λίγο!

Ας τα βλέπουν αυτά οι σκατόψυχοι που δεν αναγνωρίζουν τη μάχη κατά της «διαπλοκής» που δίνει ο ΣΥΡΙΖΑ

Μέρα χαράς σήμερα.

Για πολύ σοβαρούς λόγους:

- **Διαλέξαμε** εργολάβους σκουπιδιοενημέρωσης και πολιτιστικής αποχαύνωσης (4 από τους 9 με τη βαθύτερη τσέπη)
- Οι εργολάβοι του ψεύδους και της καταχνιάς **θα έχουν άδεια** να μας πυροβολούν το μυαλό
- Οι εργολάβοι του συσσωρευμένου αιματοβαμμένου χρήματος **θα πληρώσουν** (μόνο στην αρχή βέβαια, μετά θα πληρώνουμε οι υπόλοιποι)

Δεν είναι και λίγο!

Στο εξής, ο κάθε Αλαφούζος θα περηφανεύεται πως είναι με το σπαθί του, δημόσιος χορηγός της στρατευμένης συστημικής προπαγάνδας στην επιχείρηση λοβοτομής, δημιουργώντας με μαζικό τρόπο, μισάνθρωπα, ρατσιστικά, πειθαρχημένα, ευρώδουλα και ελβετόψυχα ανθρωπάκια.

Πολιτισμός του χρήματος και αισθητική από μπουτίκ κρεάτων.

Η εξουσία των μίντια στο σύνολό της θα ασελγεί «νόμιμα» την ανάγκη της αντικειμενικής δημόσιας ενημέρωσης. Θα επιχαίρει, καθώς χιλιάδες και εκατομμύρια θεατές (της ψηφιακής εικόνας, αλλά και της ίδιας της ζωής τους) θα αναπαράγουν ως δικές τους, με ψιθύρους των χειλιών τους, «λογικές σκέψεις

και αναμφισβήτητες αλήθειες», που θα έχουν βάλει στα αυτιά τους οι νέοι επιβήτορες της ενημέρωσης.

Π.Μ.

ΥΓ (προς Παύλο Πολάκη): Υπουργέ μου, αλήθεια, από σήμερα και στο εξής, υπάρχουν «βοθροκάναλα» στην Ελλάδα ή εξαγνίστηκαν στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ με τα 246 εκ;

Συμπληρωματικό σχόλιο για τη σοφία της οκάς “μα πήραμε 246 δις!” (3/9/16)

*Νικολή Νικολή καπετάνιε ντερτιλή
μια και ήρθες απ’ τα ξένα
για μολόγα μου και μένα
πόσο πάει το φιλί
πόσο πάει το φιλί στη Δύση στην Ανατολή
Πόσο πάει λοιπόν το φιλί;*

Ποιητική αδεία όλα τα ερωτήματα επιτρέπονται, ωστόσο η ανθρωπότητα αντιστέκεται ακόμη στην πλήρη εμπορευματική μετάλλαξη της και επιμένει να μη θέτει **τιμές** σε πολλά πράγματα (τα λεγόμενα δημόσια αγαθά, πχ νερό) ή/και να θεωρεί ιεροσυλία να τίθεται ανάλογα ερώτημα για άλλα που εντάσσονται στη σφαίρα των συναισθημάτων και της αισθητικής.

Αλλά αυτό είναι μια άγρια αδυσώπητη μάχη και όχι κάτι δεδομένο. Πιο σωστά, είναι **Η** μάχη της εποχής. Δηλαδή η μακροήμερευση ενός γερασμένου καπιταλιστικού συστήματος που έχει ως κέντρο της την αντίληψη του κόσμου και του ανθρώπου ως μια διευρυμένη εμπορευματική σφαίρα, ακριβώς μέσα από τη γενίκευση, καθολίκευση και κυριαρχία σε όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης δραστηριότητας. Εξ ου και ο χαρακτηρισμός του ως ολοκληρωτικός καπιταλισμός (μεταξύ των άλλων).

Το βασικό ερώτημα για την τηλεόραση, όπως και γενικά για τα μέσα ενημέρωσης και επικοινωνίας, μα και την πολιτιστική δημιουργία, είναι αν πωλούνται και αγοράζονται όπως ο ταραμάς και τα καπέλα.

Ναι, απαντά με περηφάνια η συστημική αριστερά μαζί με τους νεοφιλελεύθερους και τους επιχειρηματίες βρώμικου και «καθαρού» χρήματος.

Ναι, έχει απαντήσει από το **1989**, όταν ακριβώς χάρη στη στάση του τότε ενιαίου ΣΥΝ και ΚΚΕ, γινόταν η μεγάλη τομή της παραχώρησης (δωρεάν), δύο συχνοτήτων ιδιωτικής τηλεόρασης από την Οικουμενική κυβέρνηση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ).

Ναι, απαντά και τώρα, κάνοντας τη δεύτερη μεγάλη τομή, νομιμοποιώντας (αντί να καταργήσει, αλλά που τέτοιες σκέψεις!) αυτή την αθλιότητα.

Τι συνιστά λοιπόν η τηλεόραση σε κάθε εκμεταλλευτικό καθεστώς;

Διαμόρφωση/κατασκευή της επικαιρότητας.

Όπλο για έλεγχο της ενημέρωσης μέσα από την παραμόρφωσή της, αλλά και για χειραγώγηση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης. Θυμηθείτε το απλό και συμβολικό: πρώτο βήμα σε ένα πραξικόπημα η κατάληψη των τηλεοπτικών σταθμών!

Υπερασπιστή του καθεστώτος τελικά.

Τι συνιστά ειδικότερα η ιδιωτική επιχειρηματική τηλεόραση;

Όλα τα προηγούμενα σε υπερθετικό βαθμό, με ακόμη πιο ανεξέλεγκτο τρόπο!

Απόλυτη υπαγωγή της ψυχαγωγίας και της ενημέρωσης στην εμπορευματική σφαίρα και την κερδοσκοπία. Μηχανισμό μετατροπής του κοινωνικού και συλλογικά δραστήριου πολίτη σε ατομικό καταναλωτή και αδρανή θεατή.

Τα reality shows προσφέρουν υποκατάστατά ευφορίας έναντι μιας οδυνηρής πραγματικότητας ή έστω μια ανακούφιση ότι «άλλοι είναι πολύ χειρότερα».

Τόσο η δημιουργία ανθρώπων της τέχνης και του πολιτισμού, όσο και η δημοσιογραφική δουλειά, υπόκειται ακόμη περισσότερο στην «παραγγελία» του αφεντικού και χάνουν οποιαδήποτε έννοια ανεξαρτησίας, αντικειμενικότητας και σεβασμού προς το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.

Εντάσσονται σε ένα πολυποίκιλο μηχανισμό προπαγάνδας. Η επανάληψη συνιστά την απόδειξη της πληρωμένης και “συμφέρουσας” αλήθειας. Οι εξαιρέσεις και οι ατομικές αντιστάσεις, επιβεβαιώνουν τον κανόνα και τελικά αξιοποιούνται ως καλή μαρτυρία.

Το βήμα προς την επιχειρηματική ιδιωτική τηλεόραση δεν αποτελεί μόνο και κυρίως κατάκτηση για τον μεμονωμένο επιχειρηματία και τα συμφέροντά του (μπορεί και να είναι ζημιογόνος!), όσο κυρίως είναι βήμα στη διαμόρφωση ακόμη πιο στέρεων προστατευτικών μηχανισμών για τη σύνολη αστική εξουσία και την πολιτική-ιδεολογική κυριαρχία της.

Είναι λοιπόν τουλάχιστον γελοίο να αποσπάται κανείς από αυτά τα κεφαλαιώδη ζητήματα, θεωρώντας ότι μπορεί να τα απαντήσει μια αμοιβή.

Το ερώτημα εν τέλει δεν είναι «κρατικο-κυβερνητική ή ιδιωτική ελεγχόμενη τηλεόραση και ενημέρωση», αλλά **«ελεγχόμενη, κερδοσκοπική, επιχειρηματική τηλεόραση ως εξουσιαστικός μηχανισμός ή ελεύθερη, δημόσια, κοινωνική τηλεόραση, με τον έλεγχο της κοινωνίας, των κινημάτων της και του μαχόμενου κόσμου του πολιτισμού».**

Με αυτό το μέτρο και κριτήριο, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κάνει ένα τεράστιο βήμα στην πρώτη κατεύθυνση, αντίστοιχο της αντιδραστικής τομής που έκανε η Οικουμενική κυβέρνηση το 1989.

Τα **τριάκοντα αργύρια των 246 εκ** (αν και όταν τα πάρουν), δε θα τα θυμάται κανείς σε λίγα χρόνια, όπως δε θυμάται κανείς τους “δικαστικούς κώδικες” που υποτίθεται πως ήταν μια από τις μεγάλες τομές της Οικουμενικής που παπαγάλιζε τότε η καθοδήγηση του ενιαίου ΚΚΕ ενάντια στους διαφωνούντες...

Για να το πούμε αλλιώς: Ο ΣΥΡΙΖΑ “τα πήρε” από κάποιους επιχειρηματίες, για “να δοθεί” πιο οργανικά στο σύστημά τους.